

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Din cauza ss. sîrbători nrul cel mai de aproape va apăre Joi în 12 Aprilie.

Sibiu, 7 Aprilie 1884.

Toată lumea ortodocsă serbează mâne învierea Domnului. Și cu această serbare creștinească sînt legate o serie de frumoase amintiri și evenimente în viața noastră bisericească. Pentru noi românii din Ungaria și Transilvania mai importantă și mai potrivită este provocarea ce ne face biserica la această și însemnată: „Să ne luminăm și să ne îmbrățișem.” Da să ne luminăm, și ear să ne luminăm, căci mai mare lipsă pentru luminare n'am avut nici odată. Da! Să ne luminăm, reflectând internul nostru, consultând vocea conștiinței, și luminându-ne să ne îmbrățișem, să ertăm toate pentru înviere, și atunci vom putea fi siguri, că va iuvia și națiunea noastră și va străluci asupra ei căldurosul soare al primăverii, răsărite de odată cu învierea Domnului.

O boală dintre cele mai urite, dar tot odată cea mai lătită între noi, oarba pasiune s'a incubat în inima noastră și ne a întunecat ochii minței și ai inimei. Passiunea de a juca cu ori ce preț rolă politică, pasiunea de a ne susține cu ori ce mijloace falsul nimb al nefastei noastre politice, pasiunea de a nu recunoaște posibilitatea rătăcirii noastre, pasiunea de a pretinde că toată lumea e greșită, toată lumea e coruptă, toată lumea e — ca să ne folosim de o expresiune adoptată de cîrînd de „Gaz. Trans” — ianiciască — numai noi sîntem pe calea cea adevărată, întregi și cinstiți, pasiunea de a calumnia, pasiunea de a ne răsbuna, toate acestea s'au descărcat cu îmbelșugare asupra sufletului nostru, și ele ne-au întunecat mîntea, întunecatuneau și inima.

Întunecimea a produs roade, și ele sînt rele, întocmai ca și sîmînța, din care au răsărit. Ne-am desbinat pe terenul politic și antagonismul ne au răpit până la extremități. Din popor bun și înțelept, din frați de un sânge ce sîntem, vorba pasiune ne-a făcut aproape rabiști, simțul de dreptate și onestitate în noi se vede că adînc s'a cufundat în întunecimea inimei și a minței noastre, căci numai așa se poate explica ținuta diaristicea noastre pe terenul politic. — Sărîm tot din extravaganțe în extravaganțe. Nu admitem cuget bun și inima curată la contrarii nostri politici din pricina că înșine n'avem aceste calități. Facem politică extravaganță și forța diarelor zace în a da probe despre desteri-

tatea în invective, calumniare și înnotarea prin noroiu. Aceasta este actuala stare de lucruri și numai o luminare ca cea provocată de biserică ne poate ridica, numai ea ne poate învia, ca să ne îmbrățișem frătesce.

Dacă antagonismul sar fi mărginit numai la vrămașii în publicistică, calea-valea. Puind diariul din mîna am rămînea frați în sens creștinesc. La noi însă lucrul nu stă așa. Antagonismul în cele politice se manifestează tot cu aceeași forță și în viața socială. E trist a vedea asemenea aparițiuni, însă faptul e fapt și el nu se poate nega.

În timpul din urmă am mai făcut trista experiență că antagonismul s'a dat pe față și în cestiuni pur naționale, la cari deși principiul era unul, dar considerantele laterale cereau cu insistență provocarea antagonismului cu toate scenele sale. Și ca toate terenele să ne fie molepsite pasiunile s'au încuibat și în biserică.

Astfel împărechiați ne vor suna în urechi cuvintele de înfrățire ale bisericei în ziua învierii Domnului. Pe cînd biserica serbează pretutindenea învierea adevărului, învierea iubirei de apropielui, la noi constatăm decadință pre toate terenele, decadință provenită din domnirea pasiunilor peste mîntea și inima noastră.

Vindecarea rîului nu se poate considera de greutate mare, nesuportabilă. Ziua de mâne cere dela noi foarte puțin și puținul acesta la unii poate fi mactumul obnegațiunii. „Se ertăm toate pentru înviere”. A mai vorbi în ziua de astăzi despre abnegațiune, despre ertare, și alte virtuți creștinesci însemnează a te espune risului general. Curentul de astăzi este diametral opus moralei evanghelice, și ori cine se va opune acestui curent trebuie să fie preparat la întămpinări, ca cele obicînuite la noi în diarele de tot soiul. Învierea domnului poate să mai accelereze agulul curs al pasiunilor, cari dominează astăzi viața noastră sufletească, nu va putea da însă nouă viață nobilei abnegațiunii.

„Să ne luminăm cu prăsnuirea, și unul pre altul se îmbrățișăm” vor trece prin urechile noastre fără a prinde rădăcini în inimă. „Să ertăm toate pentru înviere” preoții le vor cânta ca apoi eșînd din biserică să poată mestesugi cu atât mai tare contra deapropelului seu, contra bisericei conștiinței lui încredințate, cu un cuvînt contra tuturor persoanelor fizice și morale nesimpatice pasiunii, de care e condus.

Noi am văduț ce poate produce pasiunea și pentru aceea am reflectat la serbarea învierii Domnului. Scim cum stăm politicesce. Scim că cuvînt-

ul înțelept numai prinde la noi. Exemplele date de alții pentru noi sînt literă moartă, desastrele noastre provocate din direcțiunea de până acuma nu ne îndeamnă la încercarea mîntuirii pe altă cale, căci nu voim să ne luminăm, nu voim să fim conduși de spiritul luminei și al înfrățirei. Și pentru ce? Pasiunea ne va scî spune.

Scim cum stăm în viața socială și scim cum stăm și în biserică. La ziua învierii Domnului nu se va ridica oare vocea conștiinței în fața Sântului altariu, vor fi oare cuvinte goale goluțe, cele citate de noi mai sus? Să nu mai străbată la inimă cuvintele bisericesci? Vom mai fi espuși oare a vedea farisei în fața sântului altariu, farisei vorbind din amvon, cari servind în biserică se hrănesc dela biserică, și cari hrînindu-se dela biserică în inima lor și-au pus ruinarea bisericei, lucră deja cu succes în aceasta direcțiune își păstrează postul în biserică pentru că el e isvor de venit și ca la învierea Domnului vedînd rezultatele ueltilor lor, să deee curs liber inimei prin cuvintele bisericei: *„Aceasta este ziua, care o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ênsa?”* Vom mai fi espuși oare la asemenea tristă priveliște?

Noi rugăm pe Dumnezeu să ne lumineze căci încă n'am trecut preste ceasul al unspredecelea, și dacă ne vom lumina, ne vom îmbrățișa ca frații, și la aceea și luminată a învierii națiunei noastre, vom pronunța în sens adevărat cuvintele bisericei „Aceasta este ziua care o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ênsa”.

Revista politică.

Sibiu, 7 Aprilie 1884.

Conferența sîrbilor a dat ansă diarelor maghiare să reflecteze din nou la situațiunea politică din statul nostru. În special diariul „Pester Lloyd” în numărul de Mercuri apreciază cu multă cunoștința de cauză și și mai multă bunăvoință conclusele conferinței sîrbesci din Cichinda mare. În momentul cînd au acceptat sîrbii baza publică de drept în stat — dice provocatul diariu, au făcut posibilă înțelegerea reciprocă și-au pregătit terenul pentru împlinirea aproape a tuturor pretensiunilor lor.

De aci încolo pot fi preparați la luarea în considerațiune a cererilor lor. Ce privesce gravami- nele sîrbesci pe terenul bisericesc „Pester Lloyd” spune sîrbilor să nu se mire de mijloacele excepționale la care a recurs guvernul. Luând sîrbii pozițiunea de atacători, guvernul a fost silit să se apere

FOIȚA.

CURIERUL LITERAR.

Sumariu: Istoriile populațiilor din imperiul austro-ungar. D. Hunfalvy și d. Slavici. Critica ungară și acești scriitorii. „Esei român, deci nu ești sincer.” Erudițiunea ungară în fața cestiunilor de limbă și istorie română.

Un mare editor din Viena, Proschaska, a întreprins de câți-va ani o publicațiune foarte folositoare, mai cu seamă pentru lumea apuseană până acum puțin deprinsă cu etnologia și istoria diferitelor naționalități din imperiul Austro-Ungar.

Din această colecțiune, care poartă titlul de *Etnologische und Culturhistorische Schilderungen der Voelker Oestereichs-Ungarn*, au apărut până acum vr'o cinci, cuprinzînd istoria din toate punctele de vedere a Austriacelor, Ungurilor, Românilor, Bohemilor și Slovenilor din Austro-Ungaria. Cu volumul care trebuia să tracteze despre Români fusese însărcinat d. Slavici, cu cel ungar Hunfalvy.

Critica ungară le-a apreciat pe amendoné. Lucrarea dlui Hunfalvy a fost judecată drept un cap de operă destinat a mări numărul capetelor de operă cari, parase, sînt numeroase în tînera literatură ungară. D. Hunfalvy, dice criticii unguri și după dînsii și unii din cei apuseni, se înalță pe fie-ce și peste puțin întreaga Europă va avea plăcerea de a hărăzi pre învîțatul scriitor cu glorioasa poereclă de Bopp al limbilor ugro-finesce.

Pentru a fi Bopp, d. Hunfalvy a reușit, dice c'o măestrie incomparabilă a șterge din istoria nobilei națiuni ma-

ghiare până și urma vr'unei rudenii între Hunii lui Atila și Ungurii lui Arpad. Ungurii sînt turaniani, bunioară ca Turcii.

După această descoperire, noi ne așteptăm la tesa vr'unui tîner erudit maghiar, care va susține, întemeindu-se pe lucrările dlui Hunfalvy, că Ungurii sciind de această frăție cu Turcii, primară de bună voie pe acestia din urmă și-i lăsară a domni asupra cavalerilor S-tului Stefan dela 1536 până la 1691, și că pašalicul dela Buda-Pesta în timp de un secol și jumătate fî un pašalic consimțit.

Demonstrațiunea nu va întărdia; precedentele sînt numeroase; să cităm numai unul: sînt vr'o 20 de ani de cînd dñii Iranzi și Louis Chassin, schiogiuind istoria, documentele, bunui simț și adevărul, și aretară sdraveni, că regele Curușilor Tököly Imre scia acum 200 de ani că Ungurii sînt frații cu Turcii și că de aceea, se unise cu Sultanul.

Ori cum ar fi, pentru ziua de astăzi, se scie că monografia dlui Hunfalvy asupra etnologiei, istoriei și geografiei ungare e un cap de operă. Cetind aceasta și noi Români ca și toate națiunile mai mult sau mai puțin luminate, ne vom bucura adînc; întăiu, pentru că adevăratele capete de operă nu nasc pe iute și multe ca ciupercile sau ca pamfletele de înaltă erudițiune, și al doilea, pentru că lucrarea dlui Hunfalvy, fiind cap de operă, constituie o nouă bogăție destinată a înmulți comoara comună a spiritului uman.

Vom profita deci toți de dînsa și vom fi totdeauna, mai cu seamă noi vecinii, recunoscători autorului cărței *die Ungarn oder Magyarern*.

Ingratitudinea nu și-a găsit nici odată locul în inima Românilui. Și ađi, ca și acum o mie de ani, Românil, țeran ori tîrgoveț, a dat tot ce a putut, și laude, și bani și

mână de ajutor; nadragă! esclama dînsul acum o mie de ani dîndu-și până și ițarii; ia na, vere! sau poftim, frate! dice și astăzi, cu atât mai multă inimă, cu cât primește și el în schimb ceva bun, ceva folositor ca bunioară, în cazul de față, capul de opera dlui Hunfalvy.

Tot astfel, ne diceam noi în românească credință, tot cu inimă bună trebuie să fi fost primită de către criticii unguri și lucrarea dlui Slavici asupra Românilor din Transilvania și din tot imperiul austro-ungar. Nici vorbă, d. Slavici n'o fi făcut un cap de operă, nu va fi numit nici Bopp, nici Dietz, nici Corssen al vre-unei limbi, dar totuși avîndu-se în vedere servițiile ce va aduce cartea dlui Slavici învîțătorilor apuseni în studiele lor asupra orientului european, critica ungară, cu profunda-i nepărtinire sciințifică, va judeca lucrarea scriitorului român și va spune învîțătorilor, cum e de datorii ori cărei critice, că această lucrare merită încrederea studioșilor; că adevărul istoric e respectat de autor; că în fine, dacă comoara spiritului uman nu se îmbogățește c'un nou cap de operă, totuși sciința cîștigă un instrument modest dar folositor.

Sancta simplicitas! strigă odinioară Ion Hass, ear cronicarul moldovean scria cu multă dreptate: „mîștile moldovonesci se buiguesc cu primejdioasă înlesneală.”

Ne buiguiserăm și noi, ne încurcaserăm și judecaserăm lucrurile cum le ar judeca ori cine crede că adevărul e adevăr pretutindeni, în Paris, în Londra, în Viena, dela Sena până la Marea de Azof. Uitaserăm că trebuia să facem o excepțiune absolută pentru mersul lucrurilor și chiar pentru mersul sciinței pure cînd e vorba de Unguri și și de Români; uitaserăm că d. Slavici e vinovat și demn de fardile Brașovului ori de pîmnițele Gherlei, de vreme ce a scris istoria Românilor.

și în apărarea sa el s'a folosit de mijloacele cele mai eficace. Incât ele vor fi fost simțite de serbi aceasta are a se atribui bărbaților serbi, cari cu toată ocaziunea au demonstrat contra dreptului public în stat.

Trecând preste serbi la adresa noastră scrie:

„Tot acestea sunt a se dice și despre români. De tot însemnata importanța numerică a elementului românesc, care cu mult întrece pe cea a serbilor aduce cu sine, că politicilor unguri cu judecată sănătoasă nu li se impută dacă nu vor desconsidera sau doară chiar vătămă importanța acestui factor. În primele timpuri ale constituționalismului nostru românii au esperiat, că unele dintre cele mai vechi și mai de însemnătate dorințe a le lor fură împlinite prin bunăvoința plină de încredere a guvernului unguresc, și dacă într'aceea s'au schimbat referințele, aceasta nu s'a făcut din cauza schimbării de păreri sau de ținută a guvernului unguresc. Se putea oare accepta dela un regim, ca el să ridice preste necesitatea siguranței și a autorității statului dorințele unei opozițiuni naționale, care la toată ocaziunea și-a documentat neconcilierea“.

După ce spune că dorința politicilor unguri nu este a vedea pre români totdeauna în asemenea stare excepțională, diariul „Pester Lloyd“ dice: „Dacă va succede adevăratelor elemente politice a lăți printre români principiile moderate și conciliante și a supune populațiunea românească la acceptarea fără rezervă a dreptului constituțional din vigoare, atunci românii la locurile competente vor fi considerați cu adevăratele lor pretensiuni și opiniunea publică a țerei i va sprigini în acțiunile lor“.

Noi credem că vor ajunge deocamdată aceste citațiuni și încheiăm rezervându-ne opiniunea noastră pre timpuri mai potrivite.

La alt loc publicăm programa călătoriei principelui de coroană al nostru. Joi a ajuns la Constantinopole și fū primit cu mare pompă.

În „Gazeta Transilvaniei“ de Mercurea trecută domnul Tr. din Sibiu prin o lungă corespondență dă espresione neplăcerii ce ia cauzat „Viitorul“ cântând și noi ținându-i „isonul“. Plăcerea sau neplăcerea domnului Tr. e cestiune de gust și de aprețiere. Că nu-i va plăcea isonul nostru ortodox, ci mai mult alte sbierături neortodoxe, aceea încă o cestiune de gust. Din cauza săntelor serbători nu vom răspunde domnului Tr. în numărul de astăzi. Însă pe numărul viitoriu ne vom chiarifica mai îndetaiu încât privesce isonul nostru.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Brașov, 3/15 Apriliu 1884. D-le Redactor! După cursul evenimentelor detestabile, ce se succedază una pe alta, pare că-ți pare a crede, că numai sistema patronării de rasă, emanată dela „tatăl nostru“ cel din Pesta este cauza atâtor rele, ce ne bântuie.

Eri-noapte s'a spart biserica cea nouă română ortod. din Satlung. Făptuitorul, se afirmă cu toată siguranța, că este un secuin, carele este și arestat. Faptul este următorul. Alaltă-seară pe la 9 oare s'a încheiat serviciul divin — Denia. Eri dimineață observară vecinii, că grătarul unei ferestrii e stricat; se anunță parochul; se cercetează și se constată

Criticul ungar, cetind lucrarea scriitorului român, trebuie să se fi gândit cu jind la puterea și timpurile precesorelui seu, censorul ungar din 1808, criticul oficial de pe atunci, care scria pe manuscrisul Croniceii lui Șincaii: *opus igne, auctor patibulo dignus* (opera i demnă de foc, ear autorul de spânzurațoare).

D. Slavici e Român, dice criticul ungar, după cum ne spune d. Sayous în *la Revue Historique*; d. Slavici e Român deci d-sea nu poate să fie sincer.

Deși cetitorul rămâne ca trăsniț în fața acestui silogism unic în felul seu, totuși mintea lui mai are un pic de putere pentru a întreba: dacă d. Slavici, care e Român și scrie istoria Românilor nu poate fi sincer, cum d. Hunfalvy care e Ungur și scrie istoria Ungurilor poate să fie sincer?

Răspunsul urmează a fi de același calibru ca și întrebarea d. Hunfalvy e sincer pentru că e Ungur și face capete de operă tot pentru același cuvânt; ear Românul nu e sincer pentru că e român și publică scrieri demne de furci tot pentru același cuvânt.

Și apoi ar continua vecinii noștri pe aceeaș gamă, să scie în Europa că din punctul de vedere al facultăților spiritului, Români sunt cei mai jos puși pe scara naționalităților cari împetritează imperiul austro-ungar. Afirmățiunea vecinilor noștri va fi poate în curând demonstrată de vrunt tiner craniolog sau antropolog ungar venit cu știința proaspătă, adunată a *la hongroise* de prin țările apusului, și gata a pune în serviciul unor asemeni afirmațiuni gingașe metafisice și erudițiunea, gramatica comparată și filologia.

În acceptarea acestui nou Benjamin al științei ungare principiul! „facultățile Românilor sunt mai mici decât ale celorlalți locuitori ai Austro-Ungariei,“ a vădut lumina mai

că într'adevăr oameni cu cuget diavolesc au intrat, să jefuiască din casa lui D-șeu. Se face arătare la gendarmerie, care la rândul seu și face vizită unui vecin, carele era suspect de mai demult căci iubea tare carnea de găină, de rațe și de totfelul de gălițe de pe la vecini. Gazda nu era acasă ci la un prietin al lui unde-l aflară gendarmii. Întrebat fiind secuul rotariu de profesiune și venit aci de din „Hárcmszék“, că unde a fost a seară, răspunde că acasă; fū întrebat servitorul lui despre aceasta, acesta dedă deslușirea următoare: s'a dus de acasă aseară pe la 10 oare, după ce a luat cu sine un topor o baltă un sfredel și numai scie ce: el era încălțat cu oismele când a plecat, s'a întors însă ceva mai târziu desculț și a întrebat pe slugă că unde i sunt clescele? Apoi a plecat earăși.

Când au prins pe tâlhar s'au aflat la el în busunar vreo 10 fl. ear când lau inchis s'au găsit 21 fl. cușuți în cuptușala hainei lui. Întrebat fiind că de unde are acei bani, el a răspuns că i are dela o soră a lui din Treiscaune pentru un porc. De bună samă că organele competente se vor îngriji ca să întrebe de timpuriu sora lui despre aceasta afacere și mai mult e că sigur, că răspunsul ei nu va conșuna cu al încarceratului.

Paguba se dice că e numai de vre-o 120—130 de flor., căci atâta mărunțiș era în lada din altariu. De argintării și de alte prețioase sfințite, se vede, că na avut lipsă, căci le-a lăsat neatinse, de asemenea și alți 400 fl. în hârtie, cari se aflau într'o carte, de bună seamă, că pe hoț nu la tăiat capul că se pot păstra bani și printre foile unei cărți. Se presupune că sânt mai mulți companioni la faptul din cestiune: cercetările judecătorești vor lămurii lucrul la timpul seu. G.

Echou la Protest.

Onorată Redacțiune! Ve rog să binevoiți a da loc în „Telegraful Român“ următoarelor reflecțiuni: Domnul Ioan Bechnitz, „particular“ et cons. de toți dece domni, ca membrii ai direcțiunei „Institutului tipografic în Sibiu“ publică în numărul trecut al acestui stimat diar un „protest“ precum se exprimă d-lor „pentru scutirea intereselor acestuia în contra ori căruia abus, ce cumva s'a făcut sau s'ar face prin confundarea intenționată a numitului institut cu o întreprindere „națională“ în a cărei frunte se pun domni Parteniu Cosma și Anania Trombițaș.“

Nu scieam ce va se dică acest protest la adresa mea și a dlui Trombițaș, pentru că eu însumi n'am nici o scire despre vr'o „întreprindere națională“ în a cărei frunte m'aș fi pus eu și dl An. Trombițaș, nu scieam deci pentru ce atâta domni, ca prin farmec s'au adunat din toate părțile, ca să persifleze o întreprindere care nu există? — mi s'a spus însă, că acest protest l'ar considera domni cari l'au scris, drept răspuns la anunțul publicat în Nrul 39 al acestei foi sub titlu „Spre orientare.“

Dacă este astfel, apoi să ierte domnii protestători, dar publicul care nu poate pătrunde în adâncimea diplomației d-lor nu cred că l va considera de atare.

Anunțul acela este actul „Comitetului electoral permanent al partidei naționale române“, privesce pe „Ateneul roman“ inițiat de acel comitet, și este îndreptat la adresa unui consorțiu anonim.

acum un an într'un diar din Paris, în „le Journal des Débats“ care prin peana imparțialului seu corespondente din Pesta tipărea afirmațiunea de mai sus.

Nu dicem nimic, căci ne aducem aminte că acelaș diar în timpuri mult mai faldice pentru dânsul, scria, după 1848 asupra aceloraș Români transilvăneni:

„O! dacă istoria acestor glorioase resturi ale măririlor „romane ar fi bine cunoscută, cu ce superbe pagine s'ar mai „îmbogăți istoria universală! Nu le-o cunoaștem însă... „carent quia vats sacro.“

Lipsește, adeva, Vatele, poetul sacru, care ar fi trămbițat în lumea mare faptele sevărșite de Români transcarpatini. Și dela 1848 până la 1883, „le Journal des Débats“ a căutat mereu pe acest sacru vate și l'a găsit în fine în persoana corespondentului seu din Pesta, care îi scria: Români nu sânt înzestrați cu aceleași facultăți ca Ungurii și celelalte popore ale imperiului.

Dacă și d. Slavici ar fi împodobit și ilustrat monografia sa asupra Românilor cu aceleași adevăruri, poate că ar fi câștigat aprobațiunea criticeii ungare și, cine scie, s'ar fi pomenit cu calificativul cap d'operă lipit pe titlul lucrării d-nciei sale.

Să gășesc certe și înăsprite vrășbi în istoriele literare ale tuturor popoarelor. S'au certat și se ceartă învățați în cestiunea încă nerelolută a supremației anticilor sau modernilor; se luptă încă wolfistii și anti-wolfistii în Franția și în Germania pentru sau în contra existenței lui Omer; pe fie-care di discusiunile răpăie între spiritualistii și materialistii, problemele istorice cari din cauza lipsei de documente, trebușc deslegate prin deducțiune și argumentări critice, ocupă în sensuri contrarie decimi de învățați: — și

Dacă d-lor sânt direcțiunea acelu consorțiu anonim, au greșit adresa, căcipersoanele, cari au subscris acel anunț nu l'au subscris în numele lor, ci în calitate ce o ocupă ele în comitetul amintit.

Așa se vede însă că dl Bechnitz și soții, au avut intențiunea numai, de a se ocupa de persoane, ca din acest prim act, cu care s'au manifestat d-lor în publicitate să poată deduce națiunea la problema principală a organului cu carea vor se o fericească.

Fie-le de bine!

Sibiu 5/17 Aprilie 1884.

Parteniu Cosma m. p.,
advocat.

(Convocare). Neputându-se face în adunarea convocată pe 1/13 Aprilie a. c. alegerea delegaților la conferința generală, domni alegători din ambele cercuri ale orașului Sibiu, aderenți la partida națională, se convocă de nou **pe Joi 12/24 Aprilie la 4 oare d. p.** în sala grădinei „Flora“ (Schewisgasse Nr. 3) pentru a alege delegații la susnumita conferință.

Subcomitetul electoral pentru ambele cercuri ale orașului Sibiu.

Sibiu în 5/17 Aprilie 1884.

Dr. Aur. Brote,
președinte.

Dr. Nicolau Olariu,
secretariu.

(Convocare.) Subscrisul sub comitet are onoare a convoca pre toți alegătorii dietali români, din cercul electoral al Cristianului, cari aderează la programa partidei naționale române din 1881 a participa la conferința electorală, ce se va ținea **Luni în 28/16 Aprilie 10 oare a. m.** în sala „Scolei“ din Seliște.

Obiectele de pertractare vor fi:

1. Alegerea a 2 delegați la conferința generală din Sibiu.

2. Propuneri eventuali.

Seliște, 4/16 Aprilie 1884.

Sub-Comitetul.

Programa

definitivă a principelui de coroană.

În 14 spre 15 l. a. au plecat Altețele Lor din Viena la oarele 12 și 45 m. din noapte, ajungând Marți dim. la 6 oare 45 m. în Budapesta, ear seara la 7 oare 35 m. în Orșova. Mercuri dimineața la 6 oare trecerea prin Bucuresci fără a se opri, ear la 8 oare ajungerea în Giurgiu. Pe urmă se continuă călătoria pe linia Rusciuc-Varna unde vor ajunge la 4 oare 30 m. după ameață-și. De acolo se vor pune pe vaporul „Miramar“ și Joi dim. vor intra în Bospor, după ameață-și excursiune până la Bujugder. De Vineri începând până Marți (în 22) vor petrece în Constantinopol, cu care ocaziune Vineri și Duminecă va fi prânziu de gală la Sultanul; ear Luni pe „Miramar“. Marți Altețele Lor și vor lua remas bun dela Sultanul și vor pleca de cu seară cătră Mudaniah, unde vor ajunge Mercuri dimineața ear de acolo vor merge la Brusa. După ameață-și reînțorcere la Mudaniah. Joi plecare prin Bospor la Varna unde vor ajunge seara târziu, ear Vineri la 2 oare ajungere în Rusciuc, de unde vor pleca seara la 6 oare, ear la 9 oare intrare în Bucuresci, de

totuș, toate aceste întreceri, aceste certe, aceste folositoare neiavoeli nu neagă f-ptele, nu susțin imposibilul, nu năbușesc adevărul, ci din contră toate nisuesc din resputeri a lumina și earăși lumina cestiunilor, cari par încă în certe, confuze, obscure, spiritelor științifice.

Mereu, însă chiar când tonul discusiunei se înalță, faptele rămân aceleași, ear curtenia și demnitatea adversarilor nu se micșorează de loc; lealitatea și adevărul cavalierism al luptătorilor nu păcătușc întru nimic, căci e vorba de onoarea științei și scoalei ce fie-care represintă. Înainte de toate, în republica literilor, respectul adevărului liniscea morală, gravitatea și corecțiunea desbaterilor sânt condițiunile esențiale ale succesului.

În regatul s-tului Stefan, mulțămită întâi calităților intrinsece ale limbei, a cărei incomparabilă sonoritate ar face să se cutremure Olimpul, și al doilea mulțămită stilului ungar, stilul cel focos — căci nu e mai vârstnic decât de 53 de ani, de când Ungurii, au *cabulipsit* a-și primi limba din gura poporului de jos, care singur o vorbise până la 1830 — mulțămită, dic, acestor ungare calități, ceartă istorică și literară (nu vorbim de cea politică și socială) între Unguri și Români își schimbă natura, nu mai seamănă nici de frică cu certe istorice și literare de prin alte părți, pe unde istoria e studiată numai pentru triumful adevărului, ear literatura pentru cunoașterea și mai adâncă a frumusuului.

Un învțățat ungar, în ori-ce altă cestiune istorică, filosofică sau literară afară de cea română, este și rămâne, pare-se un adevărat erudit în tocmai ca aceia pe cari tinerii i ascultă și-i admiră prin toate capitalele științifice ale lumii. El discută, dice se, cu multă autoritate cestiunile pendente; ia, bunioară, parte la resoluțiunea sau luminarea 19

aci în ziua următoare (Sâmbătă seara) vor pleca la 10 oare cătră Turnu-Severin unde vor ajunge Duminecă dimineața; de aci călătoria cu vaporul prin poarta de fer, ear Luni sosire în Belgrad la 8 oare dimineața, de unde seara vor pleca prin Zimony și Budapesta înapoi. — În Giurgiu la gară se face pentru întimpinarea Altețelor Lor un pavilion în preț de 50,000 franci, ear Calea Victoriei și a Griviței din București vor fi decorate serbătorește. Cu ocaziunea aceasta vor face o excursiune la castelul Peleş din Sinaia.

Programa

pentru serbarea sântelor Pasci și a zilei de 8 Aprilie, aniversarea născerii și proclamării de domnitor a M. S. Regelui.

În seara de Vinerea-Mare, Maiestatea Sa Regele, însoțit de casa sa civilă și militară, va merge, la oarele 7¹/₂ la biserica Metropoliei spre a asista la sânta ceremonie.

La această serbare se vor afla la Metropolie, la oarele 7¹/₄, dnii ministrii, dnii președinți și membri ai Corpurilor legiuitoare, cari se vor afla în capitală, înaltele curți de casațiune și de compturi, curțile și tribunale, corpul profesoral, dl primar cu consiliul municipal, camera de comerț, funcționarii superiori și dnii oficeri superiori din garnisoană.

La scoaterea sântului Epitaș, ocolirea bisericeii de cătră toți cei de față se va face în ordinea următoare:

1. Clericii cu faclele;
2. Dl prefect al poliției Capitalei;
3. Dnii adjutanți regesci;
4. Clerul oficianț cu Sf. Epitaș.

Apoi:

M. S. Regele cu I. P. S. S. Mitropolitul Primat. În urmă:

1. D-nii ministri;
2. Membrii Corpurilor legiuitoare;
3. Înaltele curți de casațiune și de escompturi;
4. Curțile și tribunalele;
5. Corpul profesoral;
6. D. primar cu consiliul municipal;
7. Camera de comerț, d-nii funcționari superiori și domnii oficeri superiori.

Un adjutant regesc ajutat într'aceasta de doi oficeri da ordonanță, este însărcinat a privegia stricta pădure a ordinii prescise pentru procesiune.

În Sâmbăta pascelor, la oarele 12 din noapte, M. S. Regele urmat de casa Sa civilă și militară, escortat de escadronul de gendarmi al Capitalei, va merge la Metropolie la Sânta Înviere.

D nii ministrii, înaltele corpuri ale Statului, magistrații și funcționarii mai sus arătați, vor asista la această serbare.

Liturgia se va sluji de cătră I. P. S. S. Mitropolitul Primat, încungiurat de înaltul cler. Momentul când Înalt Prea sântia Sa esclamă: „Christos a înviat!” se va anunța Capitalei prin 101 tunuri de pe dealul Spirei.

Conform vechilor tradițiuni se va scrie evanghelia sântului Ioan, pe care M. S. Regele o va semna și se va investi la urmă cu sigiliul statului.

M. S. Regele va lua apoi în mână Sânta Cruce, înaintea căreia se va vor închina asistenței. La sfârșitul sântei liturgii se va celebra un *Te Deum* pentru aniversarea zilei de 8 Aprilie, atât în Capitală cât și în toate județele.

mantismului clasicilor în Franța, noiei psihologii englese, actualului misticism spaniol, teoriilor romane ale lui Mommsen și corecțiunilor de testuri ale lui Madvig. După spusa noastră, nimeni nu e mai just în discuțiune, mai tenace în surprinderea adevărului decât el, învățatul ungar.

De s'ar schimba însă cestiunea și, în locul celor de sus, s'ar pune o cestiune de istorie sau limbă română; de s'ar susține bunioară latinitatea limbii române și, cu densa, consecințele istorice cari nasc de sine din primul adevăr, îndată învățatul ungar numai e ceea ce se numește pretutindeni un învățat, ci un fel de om, un fel de ființă *une étrange créature* — care și va perde cumpătul, linișcea, demnitatea; își ese din pepeni cu o furie pe care observatorul neprevenit o ia întâiu drept delirul adevărului. Cum se nu admiri pe acela căruia Apolon e atât de favorabil încât îi inspiră cu grămada adevărurile științei? Cum se nu te uii lung la omul care spumează voind să le spună toate de odată? ... Tocmai pe urmă observatorul vede că omul care a scris sau vorbește cele ce densus ascultă sau cetese, e un luat din iele, un chinuit de delirium tremens al urei.

Cartea cade din mâna cetitorului; mintea și inima sânt scârbite de atâta fanatism și de atâtea răcnete. Spiritul se întrebă cu durere dacă lumea nu zace încă în buimăceala evului mediu, când învățații și teologii nu se îndeletniceau decât cu îndreptățirea împăraților, cari sugrumau libertatea, și a nobililor dela rescruțiile drumurilor cari jefuiau pe călători.

Din fericire, nu numai știința și erudițiunea ungară luminează secolul în care trăim. Academia din Pesta nu constituie Areopagul suveran care taie și spânzură în republica literilor. Doctisima adunare ungară poate asculta și considera ca niște adevăruri matematice afirmațiunile dlui Ká-

Detășamente de corpuri de armată vor sta înșiruite în curtea Mitropoliei pe tot timpul cât va dura ceremonia Sântei Înviere.

Varietăți.

* (Sântire de mir). Sub sânta liturgie din Joia mare Escelenția Sa Pr. Archiepiscop și metropolit Miron Romanul a sêvșit sântirea Sântului mir asistat de P. protosințel Nicanor Frateșiu, asessorii consistoriali Zacharie Boiu și Moise Lazar P. Dumitru Cunțan profesor de cântări P. Ioan Ghibu profesor seminarial și de diaconul ceremonial.

* (Postal). Ministrul de comunicațiune prin ordinațiunea din 8 Martie, a. c. Nr. 8334. introduce ambulanțe pe linia dintre Budapesta, Czegléd, Szolnoc, Cluș, Brașov. Aceasta va comunica între Brașov Budapesta, și Bpesta-Brașov. Comunicațiunea începe cu 15 Aprilie, și afară de epistole simple se vor primi și epistole cu bani. Ambulanțele cu 15 Aprilie a. c. și încep activitatea atât în Brașov cât și la Budapesta cu trenul accelerat la oarele 2 și 6 minute, respective 10 și 10 minute. Ambulanța trenului de persoane Nr. 203 și 204, remâne în depina ei valoare de până acuma în ce privesce espedarea de epistole, bani și pachete.

Cu ambulanța trenului accelerat stau în legătură următoarele oficii de postă: Hoidin, Cluș-orașul, Cluș-peronul garei, Apahida, Válasz-ut, N. Iklod, Szamos-Ujvár, D. eș, Galgó, Reteag, Cicio-Cristur, Beclean, Somkerek, Bistrița, Gyéres, Torda, Sz. Kocsárd, M. Ludos, M. Várárhely, Soromberke, Reginal sêșesc, Aiud, Albaluliă, Sebeș, Blaș, Copșa-mică, Sibiiu-cetate, Sibiiu peronul dela gară, Mediaș, Dicsó. Szt. Márton, Ibașfalău, Sighișoara, Homorod peronul gară, Comana inferioară, Șarcaia, Făgăraș, Apața peronul dela gară, Feldioara peronul dela gară, Elópatak, S. Szt. György, Kézdi-Várárhely, Brașov-cetate, Brașov peronul dela gară, Timiș, Predeal.

Cele resfrate comunică în ambele direcțiuni, celelalte numai în o direcțiune.

Pe linia Arad Czegléd încă se transportă asemenea expedițiuni. Ele sânt a se înainta la postă, în Brașov până la 12 oare, Sighișoara 4 după ameași Ibașfalău 7 oare 30 minute, Mediaș 5 oare, Sibiiu cetate 3 oare, Sibiiu peronul dela gară 3 oare 30 minute, Blaș, Aiud 6 oare, M. Várárhely 12 oare ziua, Turda 4 oare 30 minute după ameași, Cluș cetate, Cluș peronul dela gară și Hodin 6 oare seara.

* (Postal). În comuna „Doboca” comitatul Solnoc-Doboca cu 21 Aprilie începând se deschide oficiu de postă, și în locul comunicațiunii postale între *Pánczél Cseh* și *Magyar Ujfalu* se deschide comunicațiune cu cariola postală între *Pánczélcseh* și *Válaszut*.

Acest oficiu este autorizat a primi toate transporturile postale și epistole cu bani până la fl. 200 Mersul postei.

Pleacă din Pánczélcseh preste Doboca dim. 4.45 min. Ajunge la Válaszut dim. 8.30 minute.

Pleacă din Válaszut preste Doboca dim. 10.30 min. Ajunge la Pánczélcseh d. a. 2.15 minute.

Pleacă din Magyarujfalu prin Borsa dim. 5.15 min. Ajunge la Válaszut 8.20 minute.

Ily care-i demonstră tot matematic, într'un memoriu cetit prin Maiu 1883, că nici un popor n'are mai multă putere de asimilare și unificațiune decât poporul ungar; aceeași doctismă adunare poate tresalta de sgomotoasa bucurie la auđul unui memoriu asupra lui Mihai Viteazul, făcut de un tiner istoric „care dă bune speranțe”, și care, dicens noi, debută în arena istoriei printr'o infamie pentru a sfârși de sigur în mocirla falsificațiunilor istorice. Academia ungară însă nu e oracolul științei europene, și până acum, spre binele tuturor, al lor ca și al nostru, faptele rămân fapte astfel cum au fost sânt și vor fi, ear istoria remâne istoria totdeauna și pretutindeni.

Șe escaladăm noi piscurile cele mai prăpăstioase ale erudițiunii — chiar cu risicul de a ne tocii pinteii și de a ne blegi mustățile; șe enunțăm afirmațiuni ca cea de sus: ești Român, deci nu ești sincer; șe voim a năbuși trecutul și presentele, cu alte cuvinte „a clădi în calea lacteă tot palate de magnați” — și totuși, și earși totuși nu vom putea schimba fața adevărului. Din toatoată această obitoare muncă nu ne vom alege decât cu ridiculul, care astăzi ucide mai iute și mai greu decât armele cele mai omoritoare.

Și apoi, Europa învățată a început să bănuiască gustul bucatelor cari ies din cuhnia erudițiunii ungare, și le găsește prea ardeiate cu fantasiă și turbată polemică. Cât despre noi Români sântem obișnuiți de mult ale vedea trecând pe dinainte-ne și a auđi răcnetele celor cari le poartă.

Știința română privesce la convulsioniile erudițiunii ungare cu aceeași privire linișcită și mândriă cu care acum o sută de ani, la satul Bradului, pe apa Crișului, în ținutul Zarandului, țărânimia română privea la amenințările pandurilor și vice-comiților unguri.

După „Romanul”.

Gion.

Pleacă din Válaszut prin Borza 10.30 minute. Ajunge la Magyarujfalu d. a. 1.35. min.

* (Postal). Pentru postul de magistru postal în Toplița română, se deschide concurs. Condițiuni contract de oficial și cautiune fl. 100.

Emolumentele: Salariu fl. 400 pausal de cancelarie fl. 40. pausal de transport fl. 414.

Suplicele sânt de a se trimite în termin de trei săptămâni la direcțiunea de postă în Sibiiu.

* Societatea de lectură a tinerimei dela institutul teologic-pedagogic gr-oriental românesc din Arad, Ve invită respectuos la „Ședința publică”, ce o va ține Duminecă în 15 April (27 Apr.) a. c. seara la 7 oare în sala cea mare a institutului.

Ofertele benevole pentru biblioteca societății se vor primi cu mulțămire seara la cassă, și se vor chita pe calea jurnalistică.

Programa.

1. Dl profesor Vasilie Mangra, ca președinte conducătoriu, deschide ședința.

2. „Salutare”, text și musică de C. G. Porumbescu, chor bărbătesc; esecutată de chorul vocal al societății sub conducerea lui A. Tuducescu, cleric de cursul I.

3. „Importanța istoriei naționale pentru cultura limbii matene”, disertațiune de Ilie Moț, cleric de cursul II.

4. „Ardeleana”, esecutată de chorul instrumental al societății, sub conducerea lui Virgiliu Pap, teolog abs.

5. „Amor și patriotism”, poesiă de P. Dulfu; declamată de A. Spătan, cleric cursul III.

6. „O privire istorică asupra femeilor antecității”, disertațiune de I. Vaída, cleric curs. III.

7. „Coroana Moldovei”, quartet, chor bărbătesc esecutată de chorul vocal.

8. „Vespasianu și Papinian”, dialog humoristic de I. Negruzzi; predat de T. Non, cleric curs. III., și de I. Iercan, cleric în curs. I.

9. „Cine merge seara în sat”, esecutată de chorul instrumental.

10. Președintele conducătoriu închide ședința.

Comitetul.

* (Asupra unui atentat de jaf), comis lângă Teplitz în Boemia, unu dintre cei jefuiți Aurelius Müller povestește următoarele: După ce se informaseră în Weisskirchlitz unde era situată moara noastră, un gendarm și un comisar în uniformă și înarmați au venit seara la moară. În curte au ordonat servitoriului să între în grajd să se culce și să nu se misce, dacă nu vrea să fie împușcat. Tot așa au făcut și cu servitoarea. Cănele de curte era în lanț. Pretinsul gendarm și pseudo-comisariul, au intrat în odaia lui Nöhring în etate de 82 ani. Comisarul îi spuse că este arestat pentru falsuri. Apoi încep să scotocească prin odaie luând tot ce-i venea la socoteală. Apoi întrebă când se va întoarce Müller, care era tovarăș cu bêtirnul. Acesta răspunse că la 11 oare noaptea. Comisariul și se bêtirului să se culce și să nu facă gură, căci el va aștepta pe Müller.

Müller este de 30 ani consilier comunal în Weisskirchlitz. Când sosi această gendarmul îi dișe aspru: „Dute în casă. că te așteaptă consilierul împărătesc!” Müller intră; pseudo-comisarul îl declară arestat pentru agitațiuni socialiste. Müller răspunse hotărît, că așa ceva nu poate fi și că a fost amăgit comisariul de cineva. Inșe acesta îi arătă un mandat de arestare. Apoi încep să caute și prin odaia lui Müller, dicens că este bănuit și pentru bani falzificați. Müller răspunse că nu-l cunoaște și că trebuie să anuțe pe primariul. Atunci comisariul ordonă gendarmului să întrebuițeze arma. Acesta ridică pușca, gata să tragă foc. Müller nu se putu opune. Comisariul luă scrisori, lozuri efecte de valoare și bani ca în sumă de 40,000 fl, și dicens lui Müller să nu facă gură, căci va fi împușcat, ear lucrurile și banii îi va primi înapoi a doua zi, plecă dimpreună cu gendarmul. Mai târziu Müller trecu în odaia bêtirului care fusese deasemenea jefuit. Apoi Müller se duse noaptea la Teplitz, unde poliția s'a pus îndată în mișcare; casul s'a telegrafat la Viena, Peșta și Praga.

* (Un advocat jidan păcălit). Se cetese în diarul „Függetlenség” din B. Pesta.

Un jidan botezat, cu diplomă de advocat, doorea să-și deschidă cu ori ce chip cancelaria chiar în carnavalul trecut, nu avea însă bani. S'a hotărît dar să se însoare. Această otărire a comunicat-o și unui prieten al seu creștin care iute i-a sciut recomanda o partidă bună din satul vecin.

— Proprietarul S..., frate, are o fată frumoasă și bună, din a cărei dăstre vei deschide 6 cancelarii.

— Prea bine, prietene, e chiar de potriva mea! răspunse advocatul jidan. Te rog, dumă acolo; restul îl privesc eu, ca advocat, prea ușor.

— Bine, sântem învoiți!

A doua zi plecară ambii în satul vecin, unde proprietarul îi primi foarte prietenesce, mai ales că cunoștea de mai naite pe pretenul jidanului.

Seara, după masă, s'a dat avocatul de o parte cu părintele familiei, și descoperindu-și planul său, îi ceru fata în căsătorie.

Bătrânul răspunse numai aceste cuvinte:

— Dacă se va învoi și fia mea, bine, ne vom înțelege.

— Dar, ve rog domnul meu, știți că eu sunt avocat, și aș dori să-mi deschid cancelaria; câtă va fi dar dăstrea, căci lucrul de căpetenie sunt banii!

— Așa! duse bătrânul. Trăgând apoi la o parte pe prietenul său, îl întrebă: „Ei nepoțele, nu-i jidan pețitorul nostru?”

— Ba jidan, dar botezat.

— Trei mii de draci în el, jidanul tot jidan rămâne, măcar să-l boteze antichrist.

Îi mai șopti apoi la ureche câte-va cuvinte, și înainte de a le pofti noapte bună, le spușe că în odaia de alături se găsesc două paturi pentru amândoi, cel de cătră tereastră pentru avocat, celalalt pentru prietenul său.

— Blagoslovit să fi frate că mai adus la așa un loc bun. Bătrânul mai că își eșa din piele de bucurie că capătă genere avocat.

— Tocmai așa! răspunse celalalt.

Trecură apoi în odaia de-alături, unde prietenul avocatului, desbrăcându-se în grabă se aruncă în patul moale și curățel.

Și jidanul isprăvi în scurtă vreme cu desbrăcătul și grăind, „sciu că voi dormi de minune,” se aruncă în patul său. Dar cu strigăte de ahai-avai, sări mai până în plafon, țipând ca și un nebun.

Patul era foarte fromos pregătit, dar sub plapomă se afla o coroană țesută din spini, care prin aruncătura repede a jidanului în pat i-a pătruns în spinare până la măduvă.

Ce s'a întâmplat după aceea? nu mai întrebați: destul că a doua zi rabinul l'a curățit pe jidanul nostru de apa botezului, și el a ramas tot ce era: „un jidan nebotizat.”

„Poporul“.

* (Ce pungași.) Dacă în Bucuresci se află mulți pungași, specialisti mai cu seamă în spargeri; dacă în capitala regatului român se comit asemenea furturi violente mai în toate nopțile, sunt alte orașe, ca de exemplu Viena, în care lucrul mai rar se întâmplă dar e făcut cu o disteritate și sciințe demne de admirat. În strada Rothenturmstrasse locuiesc într-o casă mare și bine clădită un inginer cu soția sa. În noaptea de 26 Martie pe la oarele două, doi indiviși se introduseră în casă în următorul mod:

Întrară în grădină și de acolo tăiară cu un diamant într'un geam o gaură mică, însă destul de mare ca să poată băga degetul printrênsa. Apoi tăiară giamul jur împrejur și trăgând cu degetul prin gaură, îl desfăcură fără sgomot. Pe acolo ei desfăcură incuetoarea și deschiseră o fereastră. Apoi făcură aceeași operație și la al doilea rând de geamuri și se introduseră fără cel mai mic sgomot înăuntru. Furară totul din odăi evitând cu îngrijire de a intra în aceia în care se aflau soții. Oara fiind târzie, puseră în busunare toate lucrurile ușoare ear restul, făcând repede o groapă, îl ascuseră în grădină și dispărură.

Se înțelege încremenirea inginerului și a soției sale când vădură odăile goale. Ei găsiră o mulțime de chei false lăsate prin broasce și imediat puseră în curent poliția care nu scia nimica despre cele întâmplate.

Fapt ciudat! A doua noapte, cu tot sgomotul făcut și frica produsă prin împregiurimi, hoții îndrăsuși să vină în grădină și să care tot ce era acolo fără a atrage vre o bănuială, neingrijindu-se de faptul că groapa s'ar fi putut descoperi și ar fi putut fi prinși.

Și a doua întreprindere a reușit de minune ear poliția, ca un simplă biuro de constatare, nu putu să-și mărturisească neputința față cu nesce așa dibaci pungași.

Ea face active cercetări convingându-se din ce în ce mai mult că, pentru ca o poliție să fie bună, trebuie să fie compusă din tâlhari în retragere.

A. P.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 16 Aprile n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.40	121.90
Datorie de credit austr.	79.85	79.80
Obligațiuni urbariale temeșane de	100.—	100.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sortire	99.50	99.50
Sorți unguresci cu premii	115.80	115.25
Sorți de regularea Tisei	115.75	115.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	79.85	79.80
Datorie de stat austriacă în argint	80.95	80.75
Renta de aur austriacă	100.90	101.30
Sorți de stat dela 1860.	137.—	137.—
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.72	5.69
Napoleon	9.62	9.61
London (pe poliția de trei luni)	121.30	121.40

Nr. 288.—1883.

[714] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, pe lângă neputinciosul paroch gr. or. din Tilișca Ioan Iosof, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

A treia parte din toate venitele parochiei de clasa a III, cari toate compute dau un venit cam de 200 fl. v. a.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor instruite conform „Stat org.“ și Regulamentului pentru parochii din an. 1879 subscrisului oficiu protopresbiterial până la terminul sus indicat.

Seliște, 21 Martie 1884.

Comitetul parochial gr. or. din Tilișca în conțelegere cu Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Seliștei.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

MORBURI SECRETE

le vindec pe basa experiențelor celor mai nouă sciințifice, chiar și în casurile cele mai desparate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale pecatelor secrete din tinerețe (onania), destructiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb.

[645] 19

Dr. Bella,

membru la societăți sciințifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Nr. 140 1884.

[715] 2—3

EDICT.

Ioan Șandru din Nou protopresbiteratul II al Brașovului, care a părăsit de 8 ani pre legiuita s'a soție Elisafra Olaianos tot de acolo, pribegind în lume fără a se sci ubicațiunea lui se citează prin aceasta a se presenta în termin de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict înaintea subsemnatului for matrimonial

căci la din contra procesul divorțial intentat asupra se va pertracta și decide și în absentă lui.

Dela scaunul protopresbiterial gr. or. al tractului Brașovului II ca for matrimonial de I-a instanță.

Brașov în 24 Martie 1884.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Cele mai bune

Clavire de Proksch

cu prețul de

400 fl., 500 fl., 580 fl.

și garanție pentru întreaga Transilvania se află esclusiv numai la

depositul lui Heldenberg în Sibiu.

Epistole sunt a se adresa francate.

Unele păreri dela artistii cei mai renumiți despre aceste clavire ale lui Proksch.

Spre marea mea uimire în excellentul fabricat ai domnului A. Proksch am aflat clavire de prima calitate și frumsețe, cari în ce priveșce poesia t nului și modul perfect de esecutare țin concurența cu cele mai renumite produse de acest soi. Mi place a crede, că aceste fabricate excelente — de un preț cu totul moderat în timpul cel mai scurt se vor lăși tot mai tare, și bucuria mea cea mai mare va sta în aceia, dacă voi pute contribui și eu la popularizarea lor.

(677) 8

Sofia Menter-Popper,
pianista curței ces. reg. aust.

Elegantul D-tale clavier mi-a sosit eri, și me aflu îndemnat a-și comunica, că frumsețea tonului lui a pus pre toți în uimire.

Gustav Walter,
artist la opera ces. reg.

Clavirul firmei Proksch, pe care avui ocașiunea a'l auzi astăzi, este unul dintre cele mai bune instrumente, ce am auzit până acuma.

Jules de Schwert,
Virtuos de curte al Maiestății Sale împăratului din Germania.

Raportul espoșițiunei imp. din Gratz.

Constatăm cu satisfacțiune, că clavirele espuse de această firmă au atras asupra lor deosebit interes. La locul prim se distinsc un clavier mic de sistem american cu coperis negru de tot elegant. Tonul lui era brillant și conserva sunetul frumos în toate pozițiile. Preste aceasta esecutarea era egală și de tot corespunșătoare. Instrumentul al doilea era un pianino de sortă mai mică, înse asemenea celui dintâi și el avu tonuri de tot frumoase, esecutare lesnicioasă și ajustat cu eleganță. Etablimentul în ce priveșce tehnica stă la nivelul timpului nostru; și de și câștigă mai mare importanță, și în cercurile competente se bucură de recunoscință măgulitoare.

Esaminați și păstrați ce e bun.

Preparate în mii de felii dovedite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect neașteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculosă, peste tot la toate atacurile organelor de respirațiune. În borcane pentru copii și oameni mari. Prețul pentru un borcan 50 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsunilor. Acest balsam se recomandă pentru durerile și convulsunile de stomach, pentru catar de stomach, ruptură, diaree și umflătură; la colică succesul este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toate morburile, cari au durat mai mult, pentru că promovează în mod esențial mistuirea. Acest escelent remediu se nu lipsească din nici o casă țărănească. Prețul pentru 1/2 Flacon 1 fl. 50 cr., pentru 1/2 Flacon 80 cr.

Venus-Cream al Drului Miller neîntrecut în efectul său la petele, ce es vara pe pele, la înroșire, peste tot la ori-ce necurățire a feței. Succesul e sigur după o întrebuințare regulată. Prețul unui borcan elegant de lemn 2 fl.

Cream-Vaselin aurii al Drului Miller, mediul cel mai escelent de a-și face în scurt timp mâinile albe, delicate și moi. Și pentru colorarea feței încă e de recomandat. În borcane de sticlă à 80 cr.

Balsamul Drului Miller pentru ochi de găină, un remdiu foarte bun pentru ochi de găină, negeli, degerături și îngroșeri de piele. Prețul unei sticlețe cuprinse într'o cutie împreună cu espunerea modului de întrebuințare și un penel 60 cr.

[706] 3—16

În Sibiu se pot căpăta numai la F. A. Reissenberger: în Arad la Tonnes & Comp.; în Buda-Pesta la L. Edesky; în Bucuresci la F. Brus, farmacist; în Viena la Filip Neustein, farmacist; se mai poate căpăta afară de aceea în toate farmaciile și băcăniile mai mari din Ungaria și Transilvania, precum și la depositul central de espediție, J. de Miller, farmacist, Brașov. (Transilvania).

Infallibil.

Retrimem banii primiți tuturor celor, cari nu va avu efect

„Roborantium“
(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina goală (peșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încăruntire.

După întrebuințare mai deasă garantăm succesul. Espediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia C. Burgarsky. Bucuresci: Rud. Schmettau, farmacist de curte. Budapesta: Neruda Nándor, Hatvanergasse 10. Caransebeș: M. Vlad, farmacist. Lugos: L. Vértess, farmacist. Timișoara: Stefan Tárcaș, farmacist. Verșeș: Sebastian Strach, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale se ță din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Prețul 85 cr.

[713] 2

„Bouquet du Sérail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuința și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci de rit catolic și grec.

[555] 28—30

în Budapesta, strada Vățului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.